

# 1965-00-00

## OPHAVSMAND/NØGLEPERSON

Hans-Jørgen Nielsen

## FAKTA

Dokumenttype:  
Note

Sprog:  
Dansk

Omtalte personer:  
Henning Christiansen

Arkivplacering:  
HC-arkiv Møn/HC breve 8

## DOKUMENTINDHOLD

Tekst "Tiden, musikken og stemmen - til en komposition af Henning Christiansen" (Opus 29/Psychological Construction VI).

## TRANSSKRIFTION

### TIDEN, MUSIKKEN OG STEMMEN

I

Musik forløber i tid. En stemme der tæller og fortæller.... Jeg er nummer et. Jeg er nummer to. Jeg er nummer tre. Den har en begyndelse, men ingen slutning. Ogsåvidere, som der står til sidst i partituret. Det er tiden. Tiden som monotoni. Tiden som en succesiv nu-ophobning. Musik forløber i tid.

II

Musik forløber i tid og en stemme tæller. OV Kuusinen til den unge Diktonius: "Et skud, et kunstnerisk indfald er ikke nok...Til enhver kamp udkræves mindst to skud. Et fra hver side. "Stemmen er ikke alene. Omkring der er virkelighedens tilfældige lyde. Stemmen som puls. Stemmen som rytmisk underdeler af en amorf lydverden. Skramlen. Musik. Stemmer. Trin. Ogsåvidere. Den rolige rytmiske underdeling. Den uroligt flaksende baggrundsstøj. Mellem disse poler opstår lydlig spændingsforhold. Musik.

III

Musik. Ja, men uden forsiringer. Musik som holder sig på måtten, til det principielle. En principiel demonstration. Ikke i betydningen demonstration mod noget. Men noget der demonstreres. Og dette noget rækker udover det elementært musikalske. Hvis det blot drejede sig om at demonstrere hvorledes virkeligheden kan opleves musikalsk havde triangelen været nok. Og stemmen havde været overflødig.

IV

En stemme der fortæller. Ord der betyder noget. På-en måde et konkret digt. Ordene refererer kun til deres egen kontekst. Ikke til en virkelighed udenfor teksten. Jeg er nummer sytten er helt kontrekt nummer sytten i rækken.

V

En stemme der fortæller. Jeg er nummer sytten. Men samme stemme har lige påstået at den var nummer seksten. Stemmen skiftersåledes identitet, følger i bogstaveligste forstand tiden. Hvem er jeg ? spørger filosoferne og de fortvivlede. Og stemmen svarer: Jeg er nu! Nu er Jeg nummer sytten. Nu er jeg nummer atten. Nu er jeg nummer nitten. Hele tiden er jeg

én. Og hele tiden er jeg foranderlig.

VI

En stemme der tæller og fortæller. Dens sted er tiden. Og tiden er musik.

Om zenbuddhisme: Ikke et ord.

Af Hans-Jørgen Nielsen

TIDEN, MUSIKKEN OG STEMMEN

- til en komposition af Henning Christiansen.

I  
Musik forløber i tid. En stemme der tæller og fortæller. Jeg er nummer et. Jeg er nummer to. Jeg er nummer tre. Den har en begyndelse, men ingen slutning. Ogsåvidere, som der står til sidst i partituret. Det er tiden. Tiden som monotoni. Tiden som en succesiv nu-ophobning. Musik forløber i tid.

II  
Musik forløber i tid og en stemme tæller. OV Kuusinen til den unge Diktonius: "Et skud, et kunstnerisk indfald er ikke nok..Til enhver kamp udkræves mindst to skud. Et fra hver side. "Stemmen er ikke alene. Omkring der er virkelighedens tilfældige lyde. Stemmen som puls. Stemmen som rytmisk underdeler af en amorf lydverden. Skramlen. Musik. Stemmer. Trin. Ogsåvidere. Den rolige rytmiske underdeling. Den uroligt flaksende baggrundsstøj. Mellem disse poler opstår lydlige spændingsforhold. Musik.

III  
Musik. Ja, men uden forsiringer. Musik som holder sig på måtten, til det principielle. En principiel demonstration. Ikke i betydningen demonstration mod noget. Men noget der demonstreres. Og dette noget rækker udover det elementært musikalske. Hvis det blot drejede sig om at demonstrere hvorledes virkeligheden kan opleves musikalsk havde triangelen været nok. Og stemmen havde været overflødig.

IV  
En stemme der fortæller. Ord der betyder noget. På en måde et konkret digt. Ordene refererer kun til deres egen kontekst. Ikke til en virkelighed udenfor teksten. Jeg er nummer sytten er helt kontrekt nummer sytten i rækken.

V  
En stemme der fortæller. Jeg er nummer sytten. Men samme stemme har lige påstået at den var nummer seksten. Stemmen skifter således identitet, følger i bogstaveligste forstand tiden. Hvem er jeg? spørger filosoferne og de fortvivlede. Og stemmen svarer: Jeg er nu! Nu er Jeg nummer sytten. Nu er jeg nummer atten. Nu er jeg nummer nitten. Hele tiden er jeg én. Og hele tiden er jeg foranderlig.

VI  
En stemme der tæller og fortæller. Dens sted er tiden. Og tiden er musik. Om zenbuddhisme: Ikke et ord.

af Hans-Jørgen Nielsen